

Bemærkninger til lovforslaget

Efter de gældende regler i bistandslovens § 134, stk. 3, afholder staten udgifterne ved forsørgelsen af personer, der kommer her til landet som flygtninge eller på anden måde særligt modtages her til forsørgelse.

Når flygtninge har klaret sig selv uden hjælp i 2 år, betragtes de som ligestillede med danske statsborgere, og eventuel hjælp til dem i tiden derefter ydes og refunderes som for danske statsborgere, dvs. som hovedregel med 50 pct.

Efter praksis er såvel flygtninge, der er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951 (konventionsflygtninge), som flygtninge, der af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde bør have opholdstilladelse (de facto-flygtninge), omfattet af bestemmelsen i § 134, stk. 3, så længe de er under Dansk Flygtningehjælps forsorg.

Efter ophøret af Dansk Flygtningehjælps forsorg anvendes reglen om fuld statsrefusion i § 134, stk. 3, kun på konventionsflygtninge.

Derimod er de facto-flygtninge i refusionsmæssig henseende sidestillet med andre udlændinge, til hvilke eventuel hjælp afholdes efter de sædvanlige finansieringsregler, dvs. som hovedregel med 50

pct. statsrefusion.

Som et led i initiativerne på flygtningeområdet har regeringen besluttet, at der skal skabes ligestilling af de omtalte grupper af flygtninge med hensyn til refusion af sociale udgifter.

Dette betyder, at den gældende bestemmelse i bistandslovens § 134, stk. 3, skal ændres, således at staten refunderer kommunernes udgifter efter bistandsloven til forsørgelsen af flygtninge med 100 pct., hvad enten det drejer sig om konventionsflygtninge eller de facto-flygtninge (indtil de har klaret sig selv uden hjælp i 2 år).

I udlændingelovens §§ 7 og 8 er fastsat regler for meddelelse af opholdstilladelse til henholdsvis spontane flygtninge og flygtninge, der kommer hertil som led i en international aftale. Begge bestemmelser gælder både konventionsflygtninge og de facto-flygtninge.

Gennem henvisning til de to bestemmelser i udlændingeloven sikres det, at reglen om fuld statsrefusion kommer til at gælde for alle grupper af flygtninge.

Forslaget, der ikke har administrative konsekvenser, vil ikke medføre øgede udgifter for stat og kommuner under ét.